

BİLGİSAYAR VE ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ VE OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ MEDYA OKURYAZARLIK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

ÖZGÜR YILMAZ¹, BANU ÖZKAN²

ÖZET

Bu araştırmada; Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ve Okul Öncesi Anabilim dallarında öğrenim gören öğrencilerin medya okuryazarlık düzeylerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubu, 2012-2013 öğretim yılı güz döneminde İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi ve Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakülteleri son sınıflarında öğrenim gören Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ve Okul Öncesi Anabilim dalından seçilen toplam 167 öğrenciden oluşmuştur. Veriler, Karaman ve Karataş (2008) tarafından geliştirilen “Medya Okuryazarlık Düzey Belirleme Ölçeği” ile toplanmıştır. Ölçek 17 madden oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbachalpha değeri ise, .084 olarak bulunmuştur. Verilerin çözümlenmesi sonucunda, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ve Okul Öncesi Anabilim dallarında öğrenim gören öğrencilerin medya okuryazarlık düzeylerinde öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm değişkenlerinin BÖTE öğrencileri lehine etkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, öğrencilerin medya okuryazarlığı puanlarında öğrencilerin TV izleme sıklığının da etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Medya Okuryazarlığı, Okul Öncesi Eğitim, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi.

ABSTRACT

The aim of the study is comparing media literacy levels of Preschool Student Teachers and Computer and Teaching Technologies Student Teachers. The research made 2012-2013 education year. The sample consists of Preschool Student Teachers and Computer and Teaching Technologies Student Teachers that study at Istanbul University Hasan Ali Yücel Education Faculty and Marmara University Atatürk Education Faculty. (N=167). To collect data, “Media Literacy Levels Determination Scale” was used. The scale developed by Karaman and Karataş (2008). The scale consists of 17 items. Cronbach alpha is .084. The result of the study is; Computer and Teaching Technologies Students’ media literacy levels is higher than preschool Teaching students. Also, TV watching sequence of the students affects media literacy levels.

Key Words: Media Literacy, Preschool Student Education, Computer Education and Instructional Technology Education

GİRİŞ

Günümüzde özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinde meydana gelen hızlı gelişmeler bilginin hızlı bir şekilde artmasına ve bununla birlikte bilginin iletildiği kitle iletişim araçlarının da değişmesine neden olmuştur (Altun, 2005). Bilginin yalnızca basılı ortamda üretildiği ve paylaşıldığı geçmişte, bireylerin bilgi tüketicileri olmaları için temel becerilere sahip olması (okuma-yazma, konuşma, dinleme, vb.) yeterli olmuştur. Ancak teknolojiye yaşanan gelişmeler gerek bilginin üretiminde, gerekse üretilen bu bilginin elde edilmesi, kullanılması ve paylaşılmasında alışılmadık dışında becerilerin kazanılmasını kaçınılmaz kılmıştır. Teknolojik gelişmelerin özellikle bilginin üretimi ve paylaşımında gelenekselin

¹Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Bölümü; Yrd. Doç. Dr. oyilmaz@istanbul.edu.tr

² Atatürk Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü; Arş. Gör. banuozkan@marmara.edu.tr

ötesinde olanaklar sunması nedeniyle bilgi erişimi ve kullanımı sürecinde teknolojinin etkin kullanımı becerisi de bilgi okuryazarlığının önemli unsurlarından biri haline gelmiştir (Snaveley ve Cooper, 1997; Owusu-Ansaha, 2003). Bilgi toplumunun başarılı bireyleri her konuda bilgiye başvurarak kendi kendine ve yaşam boyu öğrenebilen bireyler olmalıdırlar (Polat ve Odabaş, 2008).

Günlük yaşamın bir parçası haline gelen medya, bireylerin birbirleri ile iletişim kurmaları, gündemden haberdar olmaları, bilgi edinmeleri, bilgilerini güncellemeleri gibi çok çeşitli işlemlere sahip olmakla birlikte bilgiyi yaşantının bir parçası haline getirerek, çeşitli mesajlarla bireyleri farklı şekilde etkilemektedir. Bilginin üretildiği ve paylaşıldığı ortamın çeşitlendiği ve karmaşıklaştığı bir dönemde, bilgiye erişimde teknoloji kullanımı bilgi okuryazarlığının vazgeçilmez bir unsurudur. Bunun yanında aynı koşullarda aldatıcı ya da yanlış bilgilerin de kolayca sunulduğu dikkate alınarak eleştirel düşünme ve sentez yeteneği ile yararlı bilginin ayrılması becerileri de bilgi okuryazarlığının vazgeçilmezlerindedir (Altun, 2005; Polat ve Odabaş, 2008).

Medya okuryazarlığı çalışmaları, medya iletilerinin kitleler üzerindeki etkileri üzerine yapılan araştırmalarla başlamıştır. 1960'lı yıllarda başlayan ve 1970'li yıllardan sonra medyanın, özellikle de televizyonun olumsuz etkilerinin vurgulayan araştırmaların sonuçları, medya okuryazarlığının etkin bir şekilde uygulanmasının gerekliliğini göstermektedir. Medya okuryazarlığı medya mesajlarına ulaşma, çözümleme ve iletme, analiz etme, değerlendirme ve iletme yeteneği olarak da tanımlanabilir (Kalan, 2010; Aufderheide, 1993; Akt, Altun, 2005).

2007 yılından itibaren Medya Okuryazarlığı dersinin ilköğretim ikinci kademe seçmeli bir ders olarak okutulmaya başlanması günümüzde öğretmen adaylarının medya okuryazarlığına sahip olmaları gerektiğini göstermektedir. Ayrıca çocukların çok erken yaşlarda televizyon ve internetle tanışıyor olması, reklamlar, çocuk programları, çizgi filmler ve diziler gibi medya içeriğinin, internet ya da cep telefonlarının çocukları etkiliyor olması da, öğretmenlerin bilinçli medya okuryazarı olmasının önemini artırmaktadır. Bunun yanı sıra, medya okuryazarlığı eğitiminin ebeveynlere de verilmesi ve okul öncesi çocuklarda da bu bilincin erken yaşta oluşturulması çocuğun ileride bilinçli bir medya okuryazarı olması açısından önem taşımaktadır.

Medya okuryazarlığı becerileri öğretmenler, kütüphaneciler, okul medya uzmanları ve öğrenciler için ortak becerilerdir. İletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmeler bilginin üretilmesinde, üretilen bu bilginin elde edilmesinde, kullanılması ve paylaşılmasında belli becerileri zorunlu kılmış ve eğitimin yapısını da etkileyerek öğretmene bağımlı kalmaksızın bireylerin kendi kendilerine öğrenebilmesi gerekliliğini ortaya çıkarmıştır. Medya okuryazarlığı kişilerin kendi kendine öğrenmesinde kullanacağı iletişim ortamlarından ulaştıkları bilgilere eleştirel bir bakış açısıyla yaklaşmalarını, yararlı ve zararlı bilgileri süzebilmelerini sağlayarak onların başarılı olmalarında yardımcı olur. Bu bağlamda medya okuryazarlığı becerilerinin bireylere kazandırılmasında sorumluluk eğitim kuruluşlarındadır. İlköğretim düzeyinde öğrencileri medya okuryazarlığı konusunda yönlendirmede önemli ölçüde belirleyici olan öğretmenleri yetiştiren Eğitim Fakülteleri'ne de büyük sorumluluk düşmektedir. Bu nedenle gelecek nesilleri şekillendirecek olan öğretmenleri yetiştirecek Eğitim Fakülteleri bilgiye ulaşma, ulaşılan bilgiye eleştirel bir bakış açısıyla bakabilme ve neyin iyi neyin kötü olduğunu ayırt etmeye ilişkin becerileri mezunlarına kazandırmalıdırlar.

Bu bağlamda, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ve Okul Öncesi Anabilim dallarında öğrenim gören öğrencilerin medya okuryazarlık düzeylerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu amaçla, aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüme göre medya okuryazarlık puanları farklılaşmakta mıdır?
2. Öğrencilerin televizyon izleme sıklığına göre medya okuryazarlık puanları farklılaşmakta mıdır?
3. Öğrencilerin izledikleri televizyon programına göre medya okuryazarlıkları puanları farklılaşmakta mıdır?

YÖNTEM

Araştırma, genel tarama modelinde bir çalışmadır.

Çalışma Grubu: Bu araştırmanın çalışma grubunu, 2012-2013 öğretim yılında İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi ve Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültelerinde öğrenim gören 4. Sınıf Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ve Okul Öncesi Anabilim dallarında öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. (N=167)

Veri Toplama Aracı: Veriler, Karaman ve Karataş (2008) tarafından geliştirilen "Medya Okuryazarlık Düzey Belirleme Ölçeği" ile toplanmıştır. Ölçek 17 madden oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbachalpha değeri ise, .084 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin TV izleme sıklığı, izledikleri program türleri gibi değişkenleri belirlemek amacıyla bir de demografik bilgi formu kullanılmıştır.

Verilerin Analizi: Verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. İstatistiksel teknik olarak da, bağımsız grup t testi ve varyans analizi (ANOVA) tekniklerinden yararlanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 1: Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüme göre medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşp farklılaşmadığını gösteren bağımsız grup t testi sonuçları

Cinsiyet	N	X	SS	Sd	t	p
Okul Öncesi Öğretmenliği	98	31,9	23,07	137	-7,2	.000
BÖTE	69	50,71	9,47			

Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüme göre medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşp farklılaşmadığını gösteren Bağımsız Grup T Testi sonuçlarına göre öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm ve medya okuryazarlığı puanları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. ($p < .001$).Söz konusu farklılık BÖTE öğrencileri lehine gerçekleşmiştir. Yani, BÖTE öğrencilerinin medya okuryazarlık düzeyi Okul Öncesi Öğretmenliği öğrencilerinden daha yüksektir.

Tablo 2: Öğrencilerin günde TV izleme sıklığına göre medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşp farklılaşmadığını gösteren Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplararası	6868,795	3	2289,598	5,723	.001
Gruplarıçi	65215,74	163	400,097		
Toplam	72084,53	166			

Öğrencilerin günde TV izleme sıklığına göre medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşp farklılaşmadığını gösteren Varyans Analizi (ANOVA) sonuçlarına göre öğrencilerin TV izleme sıklığı ve medya okuryazarlığı puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. ($p < .005$).Bu işlemin ardından ANOVA sonrası belirlenen anlamlı farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek üzere tamamlayıcı post-hoc analiz tekniklerine geçilmiştir. ANOVA sonrası hangi post-hoc çoklu karşılaştırma tekniğinin kullanılacağına karar vermek için öncelikle Levene's testi ile grup dağılımlarının varyanslarının homojen olup olmadığı hipotezi sınanmış, varyansların homojen olmadığı saptanmıştır(= F L 11.831; $< p . 001$). Bunun üzerine varyansların homojen olmaması durumunda yaygınlıkla kullanılan Tamhane's T2 çoklu karşılaştırma tekniği tercih edilmiştir. Tamhane's T2 testinin tercih edilmesinin bir nedeni de testin alpha tipi hataya karşı duyarlı olmasıdır. Gerçekleştirilen Tamhane's T2 çoklu karşılaştırma analizi sonuçları aşağıda sunulmuştur.

Tablo 3. Medya okuryazarlığının TV izleme sıklığına göre hangi alt gruplar arasında farklılaştığını belirlemek üzere yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonrası post-hocTamhane's T2 testi sonuçları

TV izleme sıklığı (i)	Tv izleme sıklığı (j)			
Hiç	1-3 saat	5,62719	3,26309	.422
	3 ve üstü	16,93810(*)	4,33494	.002
1-3 saat	Hiç	-5,62719	3,26309	.076
	3 ve üstü	11,31090	4,43373	.521
3 ve üstü	Hiç	-16,93810(*)	4,33494	.002
	1-3 saat	-11,31090	4,43373	.076

Öğretmen adaylarının medya okuryazarlığı puanlarının TV izleme sıklığı değişkenine göre hangi alt gruplar arasında farklılaştığını belirlemek üzere yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonrası post-hocTamhane's t2 testi sonuçlarına göre, 3 saat ve daha fazla TV izleyen öğrencilerin puanları, hiç izlemeyen öğrencilerininkine göre anlamlı bir fark göstermektedir ($p < .05$) Başka bir ifadeyle, 3 saat ve daha fazla TV izleyen öğrencilerin medya okuryazarlığı puanları daha yüksektir.

Tablo 4: Öğrencilerin izledikleri TV programına göre medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşmış farklılaşmadığını gösteren Varyans Analizi (ANOVA) sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplararası	16266,78	3	5422,261	15,834	.0948
Gruplarıçi	55817,75	163	342,44		
Toplam	72084,53	166			

Öğrencilerin izledikleri TV programına göre medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşmış farklılaşmadığını gösteren Varyans Analizi (ANOVA) sonuçlarına göre öğrencilerin izledikleri programlar (haber, kültür-egitim, dramatik, müzik-eglenme) ve medya okuryazarlığı puanlarının farklılaşmadığı görülmüştür. ($p > .005$)

SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ve Okul Öncesi Anabilim dallarında öğrenim gören öğrencilerin medya okuryazarlık düzeylerinin karşılaştırmalı olarak incelendiği bu çalışmada; öğrencilerin medya okuryazarlığı puanlarında öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm değişkenlerinin etkili olduğu ve anlamlı farklılığın olduğu görülmüştür. Söz konusu farklılık BÖTE öğrencileri lehine gerçekleşmiştir. Yani, BÖTE öğrencilerinin medya okuryazarlık düzeyi Okul Öncesi Öğretmenliği öğrencilerinden daha yüksek bulunmuştur. Bu sonuca göre BÖTE bölümü öğrencilerinin bilgisayar, internet, sosyal ağlar gibi kitle iletişim araçlarını derslerinde zorunlu olarak kullanmaları öğrencilerin internet ortamındaki bilgiye ulaşma, gündemi takip etme, internet üzerinden iletişim kurma ve araştırma yapma becerilerini geliştirmede, dolayısıyla bilgileri analiz etme ve değerlendirme konusundada ileri oldukları söylenebilir. Deveci ve Çengelci (2008)'nin sosyal bilgiler öğretmen adayları ile yaptıkları çalışmada, öğretmen adayları medya okuryazarlığını gündemi izleme, haberleri yorumlama gibi çeşitli görüşlerle açıklamış, sosyal bilgiler öğretmen adayının medya okuryazarı olması gerektiğini belirtmişlerdir. Öğretmen adayları kendi medya okuryazarlıklarını "çevremdekilerle haberleri tartışıp, yorumluyorum", "gündemi izliyorum" gibi görüşlerle açıklarken; aynı programda öğrenim gören arkadaşlarının medya okuryazarlıklarının yetersiz olduğunu söylemişlerdir. Öğretmen adayları medya okuryazarlığı kazandırmaya yönelik olarak lisans eğitimleri sırasında ders konuları ile güncel olayların ilişkilendirildiğini belirtirken; fakülte yönetimi tarafından medya okuryazarlığı kazandırmaya yönelik çalışmalar yapılmasını öneri olarak sunmuşlardır.

Altun (2010) araştırmasında, Kanada’da JCP isimli proje çerçevesinde öğretmenler için sadece Kanada’da değil ABD, Avrupa ve Japonya gibi farklı ülke ve bölgelerde de konferanslar, hizmet içi eğitim çalışmaları, yaz kursları ve gece kursları düzenlendiğini belirtmiştir. (Silverbaltt, Eliceiri, 1997: 107-108). Som ve Kurt (2012), ise Bilgisayar Ve Öğretim Teknolojileri öğretmen adaylarıyla yaptıkları çalışmada, öğretmen adaylarının medya okuryazarlık düzeyinin orta seviyede olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Çocuğun çok küçük yaşta teknolojiyle özellikle televizyon ile tanışıyor olması, izledikleri programlarda seçici olmanın gerekliliğini göstermektedir. Burada anne babanın ve okul öncesi öğretmenin rolü büyüktür. Anne-babaların her zaman çok bilinçli olmadığını düşünürsek aileyi bilinçlendirecek kişi de okul öncesi öğretmendir. Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri öğretmenleri de öğrencilere, bilgisayar kullanımı, internet yoluyla bilgiye ulaşımı öğretmenin yanı sıra aynı zamanda teknolojiyi bilinçli kullanmayı da öğretmelidir. Bu nedenle, BÖTE ve Okul Öncesi anabilim dallarında da öğrencilerin medya okuryazarlığı ile ilgili dersler ve eğitimler almaları öğretmenlik yaşamları için son derece önemlidir.

Araştırmanın ikinci sorusuna cevap aranırken yapılan incelemede öğrencilerin medya okuryazarlığı puanlarında öğrencilerin TV izleme sıklığının da etkili olduğu ve anlamlı farklılığı ortaya çıktığı görülmüştür. Bu farklılığın 3 saat ve daha fazla TV izleyen öğrencilerin medya okuryazarlığı puanlarında daha yüksek olduğu görülmüştür. RTÜK’ün (2006) de Türkiye’deki TV izleme eğilimlerini ortaya koymak amacıyla yaptığı araştırmada katılımcıların haftada ortalama 2-5 saat arası TV izlediği sonucuna varılmıştır. Televizyon günümüzde en kolay erişilebilir kitle iletişim aracıdır. Televizyon kanallarının ve programların da çok çeşitli olması televizyon izleme sıklığını arttırmaktadır. Medya okuryazarlığının verilen mesajları alırken çözümleyebilme işlevleri vurgulanarak; yazılı ve yazılı olmayan, büyük çeşitlilik gösteren formatlardaki (TV, radyo, sinema, internet, vb.) mesajlara ulaşma, bunları çözümüleme, değerlendirme ve iletme yeteneği kazanabilmek olarak tanımlanır. (RTÜK, 2007; Akt, Karaman, 2010). Buna göre, medya okuryazarlığı puanının yüksek olması için TV karşısında daha fazla zaman geçirmenin önemli olduğunu söyleyebiliriz. Karaman ve Karataş (2009) araştırmalarında, haftada ortalama 10-20 saat TV izlemenin medya okuryazarlık düzeyini olumlu bir şekilde etkilediği sonucuna ulaşmışlardır. Bu bulgu bizim bulgumuzla örtüşmektedir. Som ve Kurt (2012) , ise Bilgisayar Ve Öğretim Teknolojileri öğretmen adaylarıyla yaptıkları çalışmada, öğretmen adaylarının medya okuryazarlığı puanının TV izleme sıklığından etkilenmediği sonucuna ulaşmıştır. Bu bulgu ise bizim bulgumuzla örtüşmemektedir.

Araştırmanın üçüncü sorusuna cevap aranırken yapılan incelemede öğrencilerin medya okuryazarlığı puanlarında öğrencilerin izledikleri TV program türünün (haber, kültür-egitim, dramatik, müzik-eglençe) etkili olmadığı ve anlamlı farklılığın ortaya çıkmadığı görülmüştür. Bu sonuca göre TV program türünün öğrencilerin medya okuryazarlık düzeyleri üzerinde etkili olmadığı görülmektedir. Karaman (2010)’ın sınıf öğretmenliği, Türkçe ve sosyal bilgiler öğretmenliği öğretmen adaylarıyla yaptığı bir başka araştırmada ise, verilerin analizinde betimleyici istatistikler kullanılmıştır. Elde edilen bulgular öğretmen adaylarının TV’yi en çok “Haber izleme amaçlı” kullandıklarını ve TV’de izledikleri programlar arasında ilk sırada “Haber ve haber programlarının” yer aldığını, interneti ise en çok “Bilgiye erişim” amaçlı olarak kullandıklarını göstermiştir. Diğer yandan “Bilgilendirme ve haber verme” işlevinin ise bu medyalarından beklenen en temel özellik olduğu ortaya çıkmıştır. Medyadaki mesajların algılanması ve yorumlanması şüphesiz izlenen programların niteliğine bağlıdır ancak farklı mesajları görebilmek için TV izleme süresinin daha önemli olduğunu söyleyebiliriz. Başka bir ifadeyle, TV izleme sıklığı izlenen program türüne göre medya okuryazarlığını etkileyen daha güçlü bir değişkendir.

ÖNERİLER

- Medya okuryazarlığının okul öncesi dönemden itibaren çocuklara kazandırılması açısından okul öncesi öğretmenlerine yönelik seminerler, hizmet içi eğitimler verilmesi önerilebilir.

- Okul Öncesi Öğretmenliği ve Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Anabilim dallarında Medya Okuryazarlığı seçmeli bir ders olarak okutulabilir.
- Benzer araştırmalar farklı bölümlerde öğrenim gören öğretmen adaylarıyla yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Altun, A. (2005). Gelişen Teknolojiler ve Yeni Okuryazarlıklar. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Altun, A. (2010). Kanada'daki Medya Okuryazarlığı Eğitimi Üzerine Bir Değerlendirme. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dergisi*, Cilt:10 Sayı:2.
- Aufderheide, P. (1993). *Media Literacy: A report of the national leadership conference on media literacy*. Aspen, CO.: Aspen Institute.
- Deveci, H., Çengelci, T. (2008). Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarından Medya Okuryazarlığına Bir Bakış. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(2), 25-43.
- Kalan, G.(2011). Medya okuryazarlığı ve okul öncesi çocuk: ebeveynlerin medya okuryazarlığı bilinci üzerine bir araştırma. *İstanbul Üniversitesi. İletişim Fakültesi Dergisi*.
- Karaman, K., Karataş, A. (2009). Media Literacy Levels of the Candidate Teachers. *Elementary Education Online*,8(3), 798-808.
- Karaman, K.(2010). Öğretmen Adaylarının TV ve İnternet Teknolojilerini Kullanma Amaç ve Beklentilerinin Medya Okuryazarlığı Bağlamında Değerlendirilmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 3/2, 51-62.
- Owusu-Ansaha, E. K. (2003). Information Literacy and the Academic Library: A Critical Look at a Concept and the Controversies Surrounding It *The Journal of Academic Librarianship*, 29(4), July: 219-230.
- Polat, C. ve Odabaş, H. (2008). Bilgi Toplumunda Yaşam Boyu Öğrenmenin Anahtarı: Bilgi Okuryazarlığı. *Küreselleşme, Demokratikleşme ve Türkiye Uluslararası Sempozyumu Bildiri Kitabı*.Antalya: Akdeniz Üniversitesi, 596-606.
- RTUK, (2007).İlköğretim Medya Okuryazarlığı Dersi Öğretmen El Kitabı Ankara. 23.12.2012 tarihinde www.medyakuryazarligi.org.tr/kaynaklar/MEDYAKitabi.doc adresinden erişilmiştir.
- Silverblatt, Art ve Ellen M. Enright Eliceiri (1997). *Dictionary of Media Literacy*. USA: Greenwood Press.
- Snavely, L., Natasha C. (1997).The Information Literacy Debate. *The Journal of Academic Librarianship*, 23(1): 9-13.
- Som, S, Kurt, A (2012). Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Medya Okuryazarlık Düzeyleri. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, January 2012, 2(1).